

teamă de ziua de luni

Lovit de-o mașină
și-azvârlit pe trotuar:
un biet maidanez.

Mulți i-au contemplat agonia.
Nimeni nu s-a gândit să-l îngroape.

Cineva n-a trecut totuși nepăsător.
A-ngenuncheat omeneste.
Și-anceput
tacticos să-i taie
un vârful de ureche.

Nu știu ce senzație i-o fi dat
între degete peticul
din piele de câine.

Frumos ca o bijuterie !
- și-o fi spus -
când l-a vârat în buzunar
(N-am văzut scena. Mi-o inchipui.)

Curios e că omul
nu s-a oprit aici.
A vrut să mai taie un petic.

Dar probabil
silit pe neașteptate să plece
a lăsat lama înfiptă
în urechea deja ciopârțită.

Pentru ce
acest ritual al cruzimii?
Iată o taină.

crainte du jour de lundi

Renversé d'une voiture
et jeté sur le trottoir:
un pauvre chien vagabond.

Nombreux ont contemplé son agonie.
Personne n'a pensé à l'enterrer.

Quelqu'un n'est pas resté insouciant.
Il s'est humainement agenouillé,
et il a commencé, sans se presser,
à lui détacher
un bout d'oreille.

Je ne sais pas quelle sensation
glissait entre ses doigts
la loque de peau de chien.

Jolie comme un bijou !
- peut-être s'est-il dit -
en l'introduisant dans sa poche
(Je n'ai pas vu la scène. Je l'imagine)

C'est curieux que l'homme
n'a pas cessé son travail.
Il a voulu couper encore un bout.

Mais probablement
forcé à l'improviste de s'en aller
il a laissé la lame de resoar
dans l'oreille déjà déchiquetée.
Pourquoi donc
ce rituel de la cruauté?
Voilà un mystère.

vis de neatins

Doar râul
- fidel dimineții -
e mai singur ca tine.

Un pod să-l frângi
de sute de ori în gând
înainte de a-l trece.

Dincolo de el
șoseaua urcă spre stânci
de ghilotină

Iar dincolo de șosea
e casa
c-o păpușă-n fereastră.

Ce vis de neatins !

Să treci c-un copil de mână
și el să te-ntrebe:
La ce se gândește păpușa?

în oglindă

Fata c-un crap viu
ca un coif pe cap
și cercei din garizi

iși vede chipul în apa
unui vis fără sfârșit

rêve intangible

Seule la rivière
- fidele au matin -
est plus solitaire que toi.

Un pont - qu'un le casse
cents fois dans l'intention
avant de le passer.

Au-delà de lui
la route monte vers les rochers
de guillotine.

Et au-delà de la route
il y a la maison
ayant une poupée à la fenêtre.

Quel rêve intangible !

Que tu passes tenant de main un
enfant
et qu'il te demande:
A quoi pense la poupée?

dans le miroir

La fille à une carpe vivante
comme un heaume sur sa tête
et aux boucles d'oreilles de petites
écrivisses

se voit l'image dans l'eau
d'une rêve sans fin

abia ieșit ...

din Mare alerg
pe poteci de stele
mă-ndepărtez vesel

sărind într-un picior
nepăsător de moarte

senzații

Timpul se desface
ca o piele de pe-ntăiele
lucruri tandre cu tine

uneori întrezărești
la capăt de tunel
scheletul unui copil

insigna

Vrăbii ce țopăiți
pe lângă micile bărci
din coji de pepene

fiți voi insigna
sufletului meu

un licăr ...

de pe gura ta împrumută
un fior senzual falezei
sărutate de valuri

à peine sorti ...

de la Mer je cours
sur des sentiers d'étoiles
je m'éloigne tout gaiment

sautant à cloche-pied
en défiant la mort

sensations

Le temps se défait
comme la peau des premières
choses tendres avec toi

Parfois on entr'aperçoit
au bout de tunnel
le squelette d'un enfant

l'insigne

Moineaux qui sautillez
autour des petites barques
de coques de melon

soyez, vous, l'insigne
de mon âme

Une lueur ...

de ta bouche prête
un frisson sensuel à la falaise
baisée de vagues

Interiorul casei

Femeia îl găndise
în semn că mă iubește
într-un moment al maximei

comuniuni cu verdele
de spaimă al mării

haiku în oglindă

M-aleg din pata
de pe fruntea taurului
când doarme-ngenuncheat

Sunt frunza barcă
în care femei goale
plutesc pe un cer antic

ostenit

Spre seară mă simt
ca bura violacee
de pe gura scaiului

brize poznașe ...

lasă să vezi
printre pulpele fetei
soarele ieșind din mare

sfat inutil

Renunță viteazule
minuscul / prostule drag.
Rămâi al întunericului.

Dincoace / în lumină
nu-i decât voluptatea
de-ar fi singur

l'intérieur de la maison

avait été pensé par la femme
à l'intention qu'elle m'aimait
dand un moment de la maxime

communication avec le vert
d'épouvante de la mer

haiku dans le miroir

Je me choisis de la tache
du front du taureau
dormant agenouillé

Je suis la feuille-barque
dans laquelle des femmes nues
flottent dans un ciel antique

fatigué

Vers le soir je me sens
comme la bruine violacée
sur la bouche du chardon

des brises étranges ...

laissent être vu
entre les mollets de la fille
le soleil se lever de la mer

conseil inutile

Renonce mon brave
minuscule / mon cher sot.
Revendique les ténébres.

De ce côte-ci / en plein jour
il n'y a que la volupté
d'être seul

bietul copil ...

nu mai poate
scăpa din închisoarea
ultimei priviri:
el e mamei și-n moarte
mângâiere și candelă.

cocheta

Piciorul cupei
nu-și dorește
decât să-ți scape
printre degete
și să suspine de plăcere.

iată ...

în nisipul spălat
de valuri mici îmi depun
masca seninătății

regăsire

Sufletul repede
al neastâmpăratului
copil de ieri

iată-l înghețat în acest
geam spart în iarbă.

un sens

Ce-i ceri iubirii?

Iei de ceafă vulpea
cu labelle strivite
de sub roțile limuzinii
și ea te mușcă până la os

poezia

Este mezina
de taină a văzduhului
unei veri înalte.

le pauvre enfants ...

ne peut plus
s'évander de la prison
du dernière regard:
il est, même en mort, à sa mère
consolation et lampe à huile

la coquette

La patte de la coupe
ne désire que
glisser parmi tes doigts
et soupîrer
de plaisir

voici ...

dans le sable lavé
de petits flots je me dépose
le masque de la sérénité ...

me repliant sur moi-même

l'âme rapide
du turbulent
enfants d'hiver

la voici dans cette
vitre cassé sur l'herbe.

un sens

Qu'est-ce qu'on demande à l'amour?

On saisit de nuque le renard
aux pattes écrasés
sous les roues de la limousine
et il te mord jusqu'à l'os.

la poésie

C'est la cadette
secrète de l'éther
d'un grand été.

Versions françaises par Ion Roșioru